

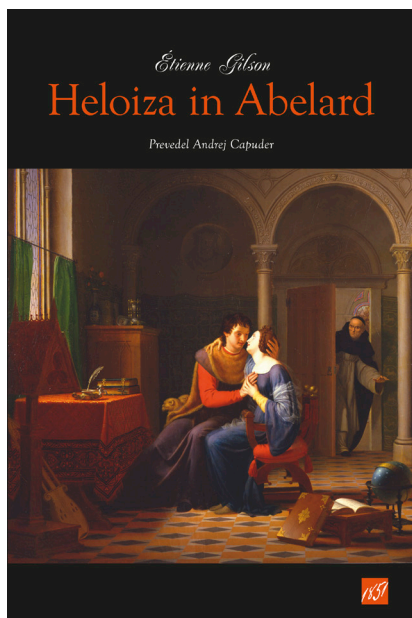

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

ÉTIENNE GILSON: HELOIZA IN ABELARD

Zgodba dveh duš, ki sta bili preveč globoki, da bi se lahko sporazumeli!

Knjiga skozi Gilsonovo filozofsko razmišljanje in njegovo psihološko interpretacijo predstavlja srednjeveško zgodbo o Petru Abelardu, znanem francoskem sholastičnem filozofu, in o njegovi učenki Heloizi. V drugem delu sledi Abelardova osebna izpoved, kot jo je zapisal v tolažilnem pismu prijatelju. V zadnjem delu pa osebno doživljanje Abelarda in Heloize razkrivajo pisma, ki sta jih pisala drug drugemu. Njuna zgodba se nam na barvit in dramatičen način odkriva vse od prvih strastnih in intimnih trenutkov njune ljubezni, preko javne razgrnitve njune zveze in škandala, vsiljenega zakona in njegovih posledic, do tragičnega konca in ločitve njunih poti: Heloiza postane redovnica, Abelard pa opat.

»Tu prisoten esej o Abelardu in Heloizi, v imenitem prevodu profesorja Andreja Capudra, ki obravnavani snovi ni blizu le po jeziku in kulturi, ampak ji je soroden v vseh subtilnih porah duhovno estetske naravnosti, je bila ena prvih moderno kritičnih študij o Abelardovem delu in njegovi ljubezenski zvezi z mlado Heloizo. Slovenske izdaje smo lahko veseli, saj gre za neusahljive žive zgodbe, v katerih se prepletata človeška strast in želja po znanju. Oziroma, dih intimne in čustvene ljubezni, ki jo zmeraj spremljata tako pretiravanje kakor negotovost, ob njej pa vznika tudi treznejši in bolj zanesljiv nagib duha, ki stremi po tistem studentu, katerega živa voda človeka nikoli ne pusti žejnega.«

(Dr. Igor Škamperle v spremni besedi, str. 9–10)

Podatki o knjigi

- Naslov: Heloiza in Abelard
- Avtor: Étienne Gilson
- Dodana dela: Peter Abelard: Zgodovina mojih nesreč; Pisma Abelarda in Heloize
- Spremna beseda: dr. Igor Škamperle
- Prevajalca: dr. Andrej Capuder in Mateja Švajncer
- Urednica: Cvetka Rezar
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: broširano
- Število strani: 267
- ISBN: 978-961-278-335-8
- Cena: 23,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2017

Kontakt

uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Étienne Gilson (1884–1978) je bil francoski neotomistični filozof in velja za enega največjih filozofov 20. stoletja. Kot zgodovinar filozofije se je veliko posvečal raziskovanju srednjeveške filozofije in s tem dosegel izjemen znanstveni ugled. Bil je član Francoske akademije in več drugih po svetu. Predaval je na Univerzi v Strasbourgu in na Sorboni, ustanovil pa je tudi papeški Inštitut za srednjeveške študije v Torontu. Napisal je več znamenitih knjig o velikih mislecih in o srednjeveški filozofiji, npr. *L'esprit de la philosophie médiévale*, ter drugih temeljnih del o pomenu sholastične filozofije na razvoj novoveške misli.

Odlomki iz knjige

Kakor koli že, veljavna ali dovoljena, poroka je vselej izhod v sili. Zdravilo v slabem, remedium mali, z besedami kanoničnega prava, dopustitev nevzdržnosti za one, ki jim je vzdržnost pretežka. Če dodamo, da takšno zdravilo uvaja pri zakoncih tudi medsebojno služnost, ki bi se je pameten človek, ki mu je mar lastne svobode, moral izogniti, sledi iz tega sklep, naj se modri ne ženijo! (Str. 42)

Ali naj se modri poroči? In odgovor: ne! V življenju je redko, da bi se vsi pogoji, ki naredijo dober zakon, zbrali na istem mestu, pa še tedaj, če se to zgodi, je bolje, da sam odstopiš. Zakaj? Žena te bo ovirala pri tvoji službi filozofiji, saj je nemogoče, da bi služil dvema gospodarjema, ženski in knjigi. (Str. 51)

Ali ni v življenju najtežje, da moraš biti dan za dnem kos potrebam, ki ti jih nalagajo žena in otroci? Kaj je na koncu koncev zakonski mož? Domači osel! (Abelard, str. 58)

Naj ne zamerijo, a ta drama strasti, kjer nastopajo kleriki, menihi in redovnice, je resnično zgodba iz 12. stoletja. Lahko jo beremo kot krščansko povest, kar v resnici tudi je. (Étienne Gilson, str. 160)

Kolikšna je bila stričeva bolečina ob tem spoznanju! Kolikšna bolečina ljubimcev ob ločitvi! Kako sem zardeval od sramote! Kako sem bil nesrečen zaradi dekletovega trpljenja! Kakšno žalost je pretrpela zaradi spoštovanja do mene! Nihče od naju ni tožil nad tem, kar je doletelo njega, ampak le nad tem, kar je drugega; nihče ni objokoval svoje, ampak nesrečo drugega. Ločitev teles je pomenila še večjo spojitev src in prepovedana združitve je ljubezen še bolj utrdila; zaradi sramote že prestano trpljenje pa naju je spet naredilo bolj nesramežljiva. Toliko manjše je bilo trpljenje zaradi sramote, kolikor prikladnejše se je zdelo dejanje. Tako sva bila ujeta pri dejanju, kot pripoveduje pesniška zgodba o Veneri in Marsu. (Abelard v pismu prijatelju, str. 178)

Ne gre na boljše, kdor si izbere pot bogastva in moči, kajti eno je sreča, drugo pa krepost. (Heloiza v pismu Abelardu, str. 226)